

127.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 marca 1921 r.

w sprawie przymusowego ujawniania zapasów i wykupu przedmiotów powszedniego użytku.

Na zasadzie artykułu 2 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. Rz. P. z r. 1920, № 67 poz. 449) zarządza się co następuje:

§ 1. Władze administracyjne lub władze komunalne miejskie i wiejskie sporządzą za pozwoleniem lub z polecenia Ministra Aprowizacji spisy zapasów przedmiotów powszedniego użytku posiadanych przez wytwórców, przetwórców, handlujących oraz osoby lub instytucje, które przechowują takie zapasy na rachunek osób trzecich.

Na skutek należycie ogłoszonego (§ 4) nakazu władz administracyjnych lub komunalnych, osoby i instytucje, posiadające rzeczony zapasy, będą obowiązane składać wymienionym władzom deklaracje o ich posiadaniu; przechowujący te zapasy na rachunek osób trzecich powinni nadto wskazać w deklaracji właścicieli lub osoby, uprawnione do rozporządzenia temi zapasami.

§ 2. Władze administracyjne lub komunalne miejskie lub wiejskie zarządzają za zezwoleniem lub z polecenia Ministra Apropowizacji przymusowy wykup zapasów przedmiotów powszedniego użytku. Artykuły nabyte w ten sposób należy rozsprzedać bez zysków spożywcom.

§ 3. Za artykuły przymusowo wykupione będą płacone ceny, określone przez władze administracyjne I-ej instancji, nie wyższe od cen maksymalnych, prawnie ustanowionych.

O ile cen maksymalnych dla danego artykułu niema, ustala je władza administracyjna I-ej instancji, w której obrębie znajdują się ujawnione zapasy, po wysłuchaniu stron i opinii Komisji do badania cen, a gdzie tych Komisja niema—po wysłuchaniu 2-ch rzeczoznawców przedstawicieli danej gałęzi przemysłu, względnie handlu. Na rzeczoznawców władza administracyjna powoła osoby nieposzlakowane i dobrej opinii.

Od decyzji władzy administracyjnej I-ej instancji przysługuje właścicielowi zapasów w ciągu trzech dni od dnia ogłoszenia decyzji prawo wniesienia odwołania za pośrednictwem władzy administracyjnej I-ej instancji do władzy administracyjnej II-ej instancji.

Od decyzji władzy administracyjnej II-ej instancji w ciągu 14 tu dni od dnia doręczenia decyzji przysługuje właścicielowi zapasów prawo wniesienia odwołania za pośrednictwem władzy administracyjnej I-ej instancji do Ministra Apropowizacji, który rozstrzyga ostatecznie.

Podanie odwołania do władz administracyjnych wyższych instancji nie ma mocy wstrzymującej.

Decyzja władzy administracyjnej zapaść musi w ciągu dni 5-ciu od zgłoszenia żądania, względnie wniesienia odwołania.

Zapłata powinna być uiszczona najdalej w ciągu dni 14-tu od oznaczenia ceny przez władzę administracyjną I-ej instancji.

§ 4. Ogłoszenie nakazu ujawnienia i zgłoszenia zapasów powinno być podane do wiadomości publicznej przez władze administracyjne, względnie komunalne w drodze publicznego obwieszczenia najmniej na tydzień przed upływem ostatecznego terminu zgłoszenia.

§ 5. Niezgłoszenie zapasów w terminie, względnie zgłoszenie niezupełne lub fałszywe, a także wszelkie próby uchylenia się od obowiązku sprzedaży tych zapasów właściwym władzom, ulegną karze w myśl § 7-go niniejszego rozporządzenia.

Niezależnie od tej kary winny może być pociągnięty do odpowiedzialności karno-sądowej na mocy postanowień ustawy z dnia 2-go lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. № 67, poz. 449).

§ 6. We wszystkich wypadkach nadmiernego gromadzenia zapasów przedmiotów powszedniego użytku, poza wypadkami przestępstw, ulegających karze, w myśl ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej, władze administracyjne lub za ich pośrednictwem władze komunalne przedstawiać będą Ministrowi Apropowizacji wnioski o zarządzenie przymusowego wykupu.

§ 7. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń, karani będą na zasadzie art. 4 ustawy z dn. 2/VII 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. z r. 1920 № 67, poz. 449) przez władze administra-

cyjne I-ej instancji, zaś w miastach: Warszawie, Lublinie, Krakowie, Lwowie, Łodzi, Siedlcach, Radomiu, Kielcach, Będzinie — przez Okręgowe Urzędy walki z lichwą.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Apropowizacji i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Apropowizacji:

Grodziecki

Minister Spraw Wewnętrznych

L. Skulski